

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

FUNDADA L'ANY 1944 PER
EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

TEMPORADA
DE CONCERTS

2011
2012

19

Programa de mà
16, 17, 18 i 20 de març de 2012

L'AUDITORI

L'A

LA SIMFONIA "LINZ"

Howard Griffiths director • Alba Ventura piano

L'AUDITORI

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat
www.obc.cat

Segueix-nos a:

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

MARÇ divendres 30 21h - Sala 1 Pau Casals Preus de 20 a 45 €

UN CONCERT AMB DUES ORQUESTRES

MOZART *Simfonia núm. 38 "Praga"* | XOSTAKÓVITX *Simfonia núm. 5*

OBC - ORQUESTRA DE L'ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA
Pablo González director

ABRIL divendres 13 21h | dissabte 14 19h | diumenge 15 11h - Sala 1 Pau Casals Preus de 20 a 45 €

MIDORI INTERPRETA BRAHMS

MONTSALVATGE *Sortilegis* | BRAHMS *Concert per a violí i orquestra*
ELGAR *Variacions Enigma*

Pablo González director - Midori violí

> Dissabte 14, el concert serà retransmès en directe per www.medic.tv

TEMPORADA MUSIQUES MODERNES

MARÇ dijous 22 21h - Sala1 Pau Casals Preu: 32 €

GINO PAOLI -UN INCONTRO IN JAZZ

Aquest concert forma part del Festival BARNASANTS 2012

Sapora di sale, el gran èxit dels 60 i universalment conegut, interpretat pel seu creador.

TEMPORADA DE CAMBRA & RECITALS

MARÇ dijous 22 20.30h - Sala2 Oriol Martorell Preu: 15 €

TETRAKTYTS QUARTET

Cicle Echo Rising Stars artista presentat per Megaron d'Atenes

SKALKOTTAS *10 Sketches for String Quartet* | GINASTERA *Quartet núm. 2, op. 26*

BEETHOVEN- RAZUMOVSKI *Quartet núm. 2, op. 59*

Giorgos i Konstantinos Panagiotidis violins - Ali Basegmezler viola - Dimitris Travlos violoncel

Fes dissabte amb l'OBC

A partir d'ara escoltar l'OBC et sortirà a meitat de preu si vénss dissabte dues hores abans del concert.

50%
de descompte
A LES
TAQUILLES
DE L'AUDITORI

Per a abonats a l'OBC, menors de 26 anys i persones aturades.

Entrades limitades segons l'aforament.

MARÇ 12

DIVENDRES 16 | 21h · DISSABTE 17 | 19h · DIUMENGE 18 | 11h · DIMARTS 20 | 21h

Sala 1 Pau Casals

Aquest programa també tindrà lloc a:

MANRESA | DIMECRES 21 | 21h - **GIRONA** | DIVENDRES 23 | 21h

19 LA SIMFONIA "LINZ"

Howard Griffiths director · Alba Ventura piano

Ferran Sor (Barcelona 1778 - París 1839)

Ventafocs. Suite del ballet (2006). 1a audició **25 min**

Obertura. Andante largo - Vivace
Marche
Poco allegretto
Pas de deux
Moderato
Quadrille des dames
Walse
Allegretto assai
Allegro

Maurice Ravel (Ciboure, França 1875 - París 1937)

Concert per a piano i orquestra en sol major (1929-1931) **21 min**

Allegramente
Adagio assai
Presto

Alba Ventura piano

Wolfgang Amadeus Mozart (Salzburg 1756 - Viena 1791)

Simfonia en do major núm. 36, KV 425, "Linz" (1783) **26 min**

Adagio. Allegro spritoso
Poco adagio
Menuetto
Presto

La durada de les obres és aproximada.

La pausa serà de 20 minuts.

Programa presentat per

AVUI+ EL PUNT

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs.
Un mocador redueix notablement el soroll.

COMENTARIS AL PROGRAMA

Sabíeu que l'autor del ballet que va inaugurar el Teatre Bolxoi de Moscou era català? Ferran Sor, deixeble d'Anselm Viola a l'Escolania de Montserrat, va ser dels pocs compositors al nostre país que van aconseguir fama internacional tot fent un recorregut artístic per Londres, París, Sant Petersburg i Moscou, fins al punt de protagonitzar fites històriques com l'obra que avui escoltarem en versió de *suite* orquestral gràcies a l'edició que n'ha fet el músic Sergi Casademunt per a l'editorial Tritó. Fa uns anys vam poder sentir l'obertura d'aquest ballet en un altre programa de l'OBC en aquest mateix escenari de L'Auditori. Ara podem descobrir els temes principals que configuren aquest ballet pantomima que porta per títol *Cendrillon*, la *Ventafocs*, que es va estrenar el 3 de març de 1823 a l'Académie Royale de Musique de París amb decorats de Pierre-Luc-Charles Cicéri, amb la italiana Emilia Bigottini com a primera ballarina i la coreografia de François Decombe. A París, *Cendrillon* es va convertir en un ballet de repertori i es va arribar a representar 104 vegades. El 6 de gener de 1825, durant un viatge de Sor a Moscou, es va escollir *Cendrillon* perquè fos el ballet inaugural del Bolxoi. Sor també hi va veure representats altres ballets, com *Hercule et Omphale*, que va escriure l'any següent per a la coronació del tsar Nicolau I.

Es fa difícil entendre que actualment el prestigi i el reconeixement internacional de Ferran Sor es redueixi a les seves composicions per a guitarra i que obres com aquesta hagin caigut en un cert oblit o necessitin l'arqueologia musicològica per recuperar-les. És el que ha fet aquesta editorial en reconstruir-la a partir dels diversos manus-

crits que se'n troben a la Public Library de Nova York i a l'Òpera Garnier de París, on figuren diverses parts autògrafes de l'obra. De fet, Sor ja havia publicat un parell de números del ballet en forma de peces per a guitarra. I fins i tot va posar lletra a un vals que forma part d'aquesta obra i que va reconvertir així en cançó. Segons Casademunt, es tracta d'una música molt descriptiva d'ambients que segueix el conte de Charles Perrault, del qual també va sortir l'òpera *La Cenerentola* de Gioacchino Rossini, estrenada a Roma pocs anys abans, el 1817. En aquesta versió simfònica del ballet *Cendrillon* també podem distingir una al·lusió ben clara a *Le nozze di Figaro* de Mozart, amb l'ària "Non più andrai, farfallone amoroso" de Cherubino i l'arieta "Voi che sapete" de Susanna. Un homenatge a Mozart, que Sor admirava tant. Esperem que el pas següent per a la recuperació total de *Cendrillon* de Ferran Sor sigui la representació integral del ballet.

Ferran Sor i Maurice Ravel tenen com a elements comuns en la seva biografia, París, les arrels ibèriques i l'interès pels contes de Perrault.

Ferran Sor i Maurice Ravel tenen en comú París i també les arrels ibèriques, que van marcar la música de tots dos d'una manera molt original. També coincideixen en Perrault, pels contes que aquest escriptor francès va titular *Ma mère l'oye* i que van donar títol a la coneguda obra per a piano de Ravel. Ravel va escriure el *Concert en sol major* entre el 1929 i el 1931, després de la gira que va fer pels Estats Units el 1928. Una gira de concerts que va durar

quatre mesos i que el mateix Ravel va qualificar de “boja” per la quantitat de viatges amb tren que va haver de fer d’una ciutat a l’altra, i també perquè va poder conèixer moltes personalitats de l’ambient artístic nord-americà, del cinema i del jazz. Ravel va compondre gairebé al mateix temps aquest concert i el que es coneix com a *Concert per a la mà esquerra*, dedicat a Paul Wittgenstein, que havia perdut un braç. El *Concert en sol major* el va dedicar a la gran pianista francesa Marguerite Long, que el va estrenar el 14 de gener de 1932 amb Ravel a la direcció i l’Orquestra Lamoureux.

Des del començament del segle XX, tots els camins de la creació musical empenyien cap a la necessitat de construir una música que alliberés la tonalitat. El contacte entre Ravel i Stravinsky, que va tenir lloc al París de fa cent anys, va obrir un nou camí en la música europea. Un llenguatge nou que es va alimentar de la música antiga, de la popular, de les danses russes de Diaghilev, dels exotismes orientals que arribaven a Europa amb les exposicions universals, i de les avantguardes plàstiques com el cubisme, que va revolucionar l’art. Tot plegat va confluïr en la música i va originar obres com aquest *Concert en sol major* que avui tindrem l’oportunitat de sentir amb la pianista catalana Alba Ventura, una gran intèrpret de la generació actual, deixeble de grans mestres com Alicia de Larrocha i Vladimir Ashkenazy, i que avui podem tornar a sentir amb aquest concert magnífic al costat de l’OBC. Per a Alba Ventura, que ha interpretat aquest concert diverses vegades a Londres i a Madrid, és una obra en la qual se sent molt còmoda. Tot i que pugui semblar una obra en la qual el solista es pot divertir molt tocant-la, pels canvis de ritmes i els

diversos efectes virtuosístics que demana, Alba Ventura admet que és un concert complex, sobretot per les textures sonores que Ravel va voler crear en aquesta partitura. Les capes sonores i l’equilibri entre claredat i gruix tímbric són factors que determinen la interpretació fidel a l’esperit del compositor. Per a Alba Ventura, el gran avantatge d’aquest concert és una orquestració excel·lent, perquè aconseguix un diàleg molt clar entre el piano i l’orquestra que permet deixar-se portar pel corrent de la música gaudint en tot moment del que se sent. El diàleg entre el piano i el corn anglès, al segon temps, té un tractament cambrístic molt complaent per als intèrprets i que destaca com un dels moments més sublims del concert. Per a Alba Ventura, la claredat mozartiana que s’observa en aquest concert per a piano de Ravel, sobretot a l’*adagio*, demostra el domini que tenia aquest compositor francès dels diferents registres de la música. Una claredat melòdica que contrasta amb el tractament jazzístic, l’exotisme i la sensualitat tímbrica que sempre trobem en l’obra de Ravel.

Mozart escriu en quatre dies a la ciutat de Linz la *Simfonia núm. 36*, en una etapa d’emancipació del seu pare i de l’arquebisbe Colloredo.

L’esperit de Mozart amara aquestes dues obres que haurem escoltat a la primera part, tant a Ferran Sor com a Maurice Ravel. Un esperit que es desplega en aquesta *simfonia en do major, núm. 36* i K.425 del catàleg, de Mozart, que porta per sobrenom “Linz” en record de la ciutat on la va compondre el 1783. Mozart i la seva dona hi van fer una estada de tornada a Viena

després d'haver passat unes setmanes a Salzburg, on el compositor va intentar sense èxit que hi hagués una aproximació entre el seu pare, Leopold, i la seva dona, Constanze, amb qui s'havia casat feia pocs anys sense el consentiment del pare. Linz van ser com unes vacances després de la tensió passada a Salzburg i, gràcies a la invitació que li van fer d'oferir un concert al teatre de la ciutat, Mozart va compondre aquesta simfonia en quatre dies. Hi va deixar anar la seva inspiració com un cert desfogament, com si volgués demostrar fins a on podia arribar en la creació per a orquestra en aquesta nova etapa d'emancipació tant del pare com de l'arquebisbe Colloredo. Ell mateix en va deixar constància a les cartes que continuava escrivint al seu pare. El prodigi mozartià sempre ens meravellarà com un fenomen de la naturalesa impregnat d'humanitat. L'estrena d'aquesta simfonia, de la qual no es va poder fer cap assaig, va tenir lloc el 4 de novembre de 1784 i no

se n'ha conservat el manuscrit. Sembla que Mozart la va escriure perquè el van convidar a oferir un concert al teatre d'aquesta ciutat i no portava cap partitura al damunt. Els experts diuen que aquesta simfonia va marcar una nova etapa en la música de Mozart, que va ser molt fèrtil en la creació simfònica. En aquesta simfonia, Mozart va utilitzar una introducció lenta més pròpia de Haydn que busca un cert efecte sorpresa i que també trobarem en altres simfonies seves, com la que va dedicar a Praga o la K. 543 en mi bemoll, que formen una mena de trilogia simfònica dins el seu catàleg. El segon temps, que sovint es considera un *andante*, té un caràcter melòdic ple d'afecte i elements meditatis. I al tercer moviment trobem la dansa del minuet, que Mozart va utilitzar tantes vegades i que aquí fa un gran contrast amb el *presto* de l'últim temps, amb un final optimista i triomfal.

Mònica Pagès

TV3 amb L'Auditori

PROGRAMA

19

Ferran Sor

Ventafocs. Obertura

- Orquestra de Cadaqués
Neville Marriner, director / Tritó (2008)

Maurice Ravel

Concert per a piano i orquestra en sol major

- Orquestra de París
Aldo Ciccolini, piano · Jean Martinon, director / EMI (1974)
- Orquestra de Cleveland
Krystian Zimerman, piano · Pierre Boulez, director / Deutsche Grammophon (1994)
- Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París
Samson François, piano · André Cluytens, director / EMI (1959)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Martha Argerich, piano · Claudio Abbado, director / Deutsche Grammophon (1987)
- Orquestra de Concerts Colonne
Vado Perlemuter, piano · Jasha Horenstein, director / Vox (1955)
- Orquesta Sinfónica de Euskadi
Joaquín Achúcarro, piano · Gilbert Varga, director / Claves (2000)

Wolfgang A. Mozart

Simfonia en do major núm. 36, KV 425, "Linz"

- Orquestra Simfònica Columbia
Bruno Walter, director / Sony (1956)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Karl Böhm, director / Deutsche Grammophon (1966)
- Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam
Josef Krips, director / Philips (1972)
- Orquestra Filharmònica de Londres
Thomas Beecham, director / EMI (1939)
- Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam
Nikolaus Harnoncourt, director / Teldec (1985)
- English Baroque Soloists
John Eliot Gardiner, director / Philips (1991)

Concerts de l'OBC per rne

Podeu tornar a sentir aquest programa, connectant amb Ràdio Clàssica de RNE el mateix diumenge a partir de les 20 h.

R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clásica
rne

Howard Griffiths director

Griffiths va néixer al Regne Unit i va estudiar al Royal College of Music de Londres. L'any 1981 es va traslladar a Suïssa on va fixar la seva residència i, actualment és director musical i artístic de la Brandenburgisches Staatsorchester de Frankfurt i de la Camerata Schweiz, a més de director artístic de la Fundació Orpheum dedicada a la promoció de joves solistes.

Com a director convidat ha treballat amb formacions tan prestigioses com la Royal Philharmonic de Londres, la Tonhalle de Zuric, la Simfònica de Basilea, l'Orquestra Nacional de França, la de la Ràdio de Moscou, la London Mozart Players, la Corund Orchestre, les filharmòniques d'Israel i Montpeller, l'Age of the Enlightenment, les orquestres alemanyes NDR, SWR i WDR, la de la Ràdio de la Suïssa italiana, les simfòniques espanyoles de Sevilla, València, Navarra, Principat d' Astúries i l'Orquestra Nacional de España, entre d'altres. Griffiths col·labora regularment amb l'English Chamber Orchestra, amb la qual va debutar l'any 1989 a la sala Barbican i, de 1994 a 1997, va ser principal director invitat de l'Oxford Chamber Orchestra.

Amb més de seixanta CD enregistrats per als segells discogràfics Sony, Koch, CPO, Naxos, Phillips, Teldec i Novalis, ha guanyat diversos premis, entre els que cal ressaltar el de CD de l'any en la categoria de música clàssica de la revista Classic CD. Alhora, la crítica internacional ha rebut molt favorablement el seu darrer enregistrament de les simfonies de Mozart amb l'Orquestra de Cambra de Zuric.

Del 1996 al juny del 2006 va ser director de l'Orquestra de Cambra de Zuric amb la qual va fer gires pels cinc continents i la va dirigir a les més prestigioses sales: Royal Festival Hall de Londres, Musikverein de Viena, Rudolphinum de Praga, Pleyel de París, Concertgebouw d'Amsterdam, Palau de la Música de València, i als festivals de Gstaad, Eisenstadt, Praga, Lucerna, Estambul i Canarias.

El mes de març de l'any 2006, Howard Griffiths va rebre la Medalla de les Arts de mans de la reina Isabel II d'Anglaterra.

Howard Griffiths dirigeix l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Alba Ventura piano

Nascuda a Barcelona, va realitzar el seu debut com a solista a l'edat de 13 anys amb l'Orquestra de Cadaqués i Sir Neville Marriner a Sant Sebastià i a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid. Des d'aleshores la seva carrera com a solista internacional no ha parat de créixer amb invitacions dels millors auditoris europeus com el Wigmore Hall, el Barbican i l'Església de St. Martin in the Fields de Londres, el Concertgebouw d'Amsterdam, el Musikverein de Viena, la Cité de la Musique de París, el Laesizhalle d'Hamburg, la Köln Philharmonie, el Bozar de Brussel·les i la Sala Svetlanovsky de Moscou, a les principals sales espanyoles, a més de l'Auditorio Mario Laserna de Bogotà i l'Auckland Town Hall de Nova Zelanda. Ha estat dirigida per mestres com ara Giovanni Antonini, Christopher Hogwood, Salvador Mas, Eiji Oue, Antoni Ros Marbà i Tamas Vasary, i ha col·laborat amb importants orquestres i conjunts de cambra, com la Philharmonia Orchestra, l'Hallé Orchestra, la London Mozart Players, l'Orquestra Filharmònica Nacional d'Hongria, la Simfònica Nacional Txeca, les principals orquestres espanyoles i els quartets Brodsky, Takacs i Casals.

Va iniciar els seus estudis amb Sílvia Llanas i, posteriorment, va ingressar a l'Acadèmia Marshall on va estudiar amb Carlota Garriga, a més de rebre classes magistrals d'Alicia de Larrocha. Als 11 anys va rebre una beca per estudiar amb Dmitri Bashkirov a l'Escola Superior de Música Reina Sofia. Després d'una audició a Berlín, Vladimir Ashkenazy es fa càrrec del seu desenvolupament musical, passa a ser el seu tutor i organitza els seus estudis amb la professora Irina Zaritskaya a la Purcell Scholl del Regne Unit i, més tard, al Royal College of Music. A més, ha rebut classes magistrals de Nikita Magalof, Maria Joao Pires i Radu Lupu i ha guanyat les audicions internacionals del Young Concert Artist Trust (YCAT).

La temporada 2009-2010 va ser seleccionada com a única pianista solista pel programa Rising Stars que promou ECHO (European Concert Hall Organisation). Recentment li ha estat atorgat el Premi IMPULSA de la Fundació Príncep de Girona. Va dedicar el seu darrer treball discogràfic a Rakhmàninov, que ha estat rebut de forma entusiasta per la crítica. Aquesta temporada enregistrarà obres d'Albéniz amb el piano que va pertànyer al compositor i que es conserva al Museu de la Música de Barcelona. També és professora titular al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Alba Ventura va col·laborar per darrera vegada amb l'OBC el mes de maig del 2008 interpretant el *Concert per a piano i orquestra núm. 4* de Saint Saëns.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC es va fundar el 1944 sota la direcció del mestre Toldrà. El 1962, Rafael Ferrer pren el relleu fins al 1967. Des de llavors i fins a l'actualitat, l'OBC ha comptat també com a titulars amb els mestres Ros Marbà (1967-1978, 1981-1986), Salvador Mas (1978-1981), Franz-Paul Decker (1986-1991), García Navarro (1991-1993), Lawrence Foster (1996-2002), Ernest Martínez Izquierdo (2002-2006) i Eiji Oue (2006-2010). Des de la temporada 2010-11 el director titular n'és Pablo González.

En els més de 66 anys de trajectòria, l'OBC ha programat nombroses estrenes i ha realitzat diversos enregistraments discogràfics amb Decca, EMI, Auvidis, Koch, Claves, Naxos, Telarc i BIS, entre d'altres, amb obres de Montsalvatge, Gerhard, Falla, D'Albert, Albéniz, Donhány, Bartók, Bizet, i Rodrigo, amb intèrprets destacats del panorama internacional. L'OBC ha guanyat el Grammy Llatí al "Millor àlbum de música clàssica" en tres ocasions: l'any 2000 amb el CD *La Dolores*, l'any 2004 amb el CD *Carmen Symphony* i l'any 2006 amb el CD *Rhapsody in blue*. Últimament, l'OBC ha enregistrat, entre d'altres, El *Concierto de Aranjuez*, amb la destacada solista de guitarra Xuefei Yang, per a la discogràfica EMI, i també una monografia d'Albéniz, amb el segell Tritó.

D'altra banda, l'OBC ha mantingut una activitat artística continuada a l'estranger, amb gires per diferents països d'Europa, Àsia i Estats Units. Aquestes gires li han permès actuar en sales de renom com el Carnegie Hall de Nova York i prendre part en festivals internacionals com el Proms al Royal Albert Hall de Londres. Han col·laborat amb l'OBC directors i solistes de gran renom com Elihu Inbal, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim, Christopher Hogwood, Ton Koopman, Michel Plasson, Emmanuel Krivine, Leonard Slatkin, Dmitri Kitajenko, Giovanni Antonini, Yakov Kreizberg, Stéphane Denève, Josep Pons, Marc Minkowski, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Shlomo Mintz, Arcadi Volodos, Montserrat Caballé, Alicia de Larrocha, Misha Maisky, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Hilary Hahn, Michel Camilo, Ute Lemper, Gidon Kremer, Truls Mørk, Sarah Chang, Viktoria Mullova, Violeta Urmana, Nicholas Angelich, Till Fellner i Vadim Repin, entre molts d'altres.

Dins del marc de col·laboració entre l'OBC i el Gran Teatre del Liceu, l'OBC ha interpretat en concert, en aquest teatre, les òperes *El Jugador* de Prokófiev i la poc interpretada *Daphne* de Strauss, amb gran èxit de públic i crítica. L'OBC té el compromís de divulgar la música clàssica i contemporània de totes les cultures i tendències, donant prioritat a la difusió dels compositors catalans. Al mateix temps, l'OBC participa activament en els concerts escolars i les diverses activitats que organitza el Servei Educatiu de L'Auditori.

L'OBC està integrada en el Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, format per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Des de l'any 1999, té com a seu pròpia L'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo.

Catalunya Música amb l'OBC

Segueix el concert en directe per Catalunya Música, els diumenges a les 11 h.
En diferit pel canal d'internet catclassica.cat, els dimarts a les 21 h.

O bé recupera l'àudio a qualsevol hora a catmusica.cat.

Pots preparar l'audició escoltant el programa Guia d'orquestra, els dijous a les 23 h.
i els diumenges a les 9 h., o sempre que vulguis a catmusica.cat.

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Pablo González Director Titular

Primers violins

Cristian Chivu**, concertino associat
Raül García**, concertino associat
María José Aznar
Sarah Bels
José Valentín Centenero
Walter Ebenberger
Ana Isabel Galán
Natalia Mediavilla
Katia Novell
María Pilar Pérez
Anca Ratiu
Jordi Salicrú
Jozef Toporcer

Segons violins

Alexandra Presaizen, solista
Jindrich Bardon, assistent
Emil Bolozan, assistent
María José Balaguer
Hug Bosch
Jana Brauningger
Patricia Bronisz
Assumpta Flaqué
Mireia Llorens
Melita Murgea
Antoni Peña
Josep Maria Plana
Robert Tomàs

Violes

Ashan Pillai, solista
Josephine Fitzpatrick, assistent
Franck Heudiard
Christine de Lacoste
Sophie Lasnet
Michel Millet
Miquel Serrahima
Jennifer Stahl
Andreas Süssmayr

Violoncels

José Mor, solista
Nabí Cabestany, assistent
Vincent Ellegiers, assistent

Núria Calvo
Lourdes Duñó
Jaume Güell
Olga Manescu
Linda d'Oliveira
Jean-Baptiste Texier

Contra baixos

Christoph Rahn, solista
Enric Rigau, assistent
Dmitri Smyshlyaev, assistent
Jonathan Camps
Apostol Kosev
Josep Mensa
Albert Prat

Flautes

Beatriz Cambrils
Christian Farroni, assistent
Ricardo Borrull, flautí

Oboès

Disa English, solista
José Juan Pardo
Dolors Chiralt, assistent
Molly Judson, corn anglès

Clarinets

Larry Passin, solista
Francesc Navarro
Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b
Alfons Reverté, clarinet baix

Fagots

Silvia Coricelli, solista
Noé Cantú
Thomas Greaves, assistent
Slawomir Krysmalski, contrafagot

Trompes

Juan Manuel Gómez, solista
Joan Aragó
Juan Conrado García, assistent solista
David Bonet
David Rosell, assistent

Trompetes

Mireia Farrés, solista
Vicente Jaime Carbonell*
Angel Serrano, assistent
Adrián Moscardó

Trombons

Eusebio Sáez, solista
Vicent Pérez
Gaspar Montesinos, assistent
Raul García, trombó baix

Tuba

Pablo Manuel Fernández

Timbales

Gratiniano Murcia, solista

Percussió

Roxan Jurkevich, assistent
Joan Marc Pino, assistent
Juan Francisco Ruiz
Ignasi Vila

Arpa

Magdalena Barrera

Encarregat d'Orquestra

José Valentín Centenero

Responsable de Documentació Musical
Begoña Pérez

Regidor

José Antonio García

Personal d'escena

Joan Luis
Ignasi Valero

* col·laboradors

** en aquest programa

VISITES ESPECIALES PER ALS ABONATS A:

Goya

Llums i ombres al CaixaForum

© Francisco de Goya. La maja vestida, 1797. Oli sobre tela. Museu Nacional del Prado . Madrid.
Exposició coorganitzada per la Fundació "la Caixa" i el Museo Nacional del Prado.

L'exposició inclou un centenar d'obres i ofereix un recorregut cronològic per l'obra del genial mestre. Una importantíssima selecció que s'articula en forma de petits relats visuals que analitzen els grans temes abordats per l'artista al llarg de la seva vida.

Condicions especials per als abonats a l'OBC:

1. Visita privada a l'exposició. A escollir entre divendres 23 i divendres 30 de març a les 19h. Podeu reservar la vostra plaça trucant al 93 476 86 30
2. Assistència gratuïta a les conferències relacionades amb l'exposició (dijous 12/4, dilluns 16/4 i dijous 26/4 a les 19:30h). Només heu de presentar-vos directament al CaixaForum, identificant-vos com a abonats a l'OBC.

Places limitades.

Més informació a: www.obrasocial.lacaixa.es | www.auditori.cat | www.obc.cat